

Bruxelles, den 24.4.2014
COM(2014) 240 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1921/2006 af
18. december 2006 om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af
fiskevarer i medlemsstaterne**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1921/2006 af 18. december 2006 om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af fiskevarer i medlemsstaterne

1. INDLEDNING (ANVENDELSESOMRÅDE, BAGGRUND, NATIONAL LOVGIVNING)

I artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1921/2006 af 18. december 2006 om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af fiskevarer i medlemsstaterne (landingsforordningen) fastsættes følgende: "*Senest den 19. januar 2010, og derefter hvert tredje år, forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de statistiske data, der udarbejdes i medfør af denne forordning, og herunder især om statistikkernes relevans og kvalitet. Denne rapport skal ligeledes indeholde en analyse af omkostningseffektiviteten af det system, der etableres til indsamling og bearbejdelse af statistiske data, samt angive bedste praksis med henblik på at mindske arbejdsbyrden for medlemsstaterne og højne statistiske datas anvendelighed og kvalitet.*"

Denne rapport dokumenterer medlemsstaternes og EFTA-landenes fremskridt, for så vidt angår bestemmelserne i landingsforordningen, i henhold til hvilken hver medlemsstat hvert år indberetter data vedrørende vægt, præsentation, anvendelse og gennemsnitspris for fiskevarer, der landes på dets område af fartøjer fra EU samt EFTA-landene.

De oplysninger, der indsamles i henhold til kontrolforordningerne¹ i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik, viser, at mange af de administrative data indhentes fra logbøger, landingsopgørelser, salgsnotaer og overtagelseserklæringer med henblik på kvoteovervågning og håndhævelse, som er medlemsstaternes primære datakilde.

2. DÆKNING OG INDHOLD

2.1. Dataindsamling og datakilder

Logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser er de vigtigste administrative kilder til fangst- og landingsdata. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 skal førerne af fartøjer med en længde overalt på over 10 m føre logbøger over deres fiskeri og fremsende de registrerede data inden for 24 timer, også selv om der ikke er fanget noget. Logbøger tjener til at registrere data under fangstopoperationerne, og der skal kun foretages et skøn over fangstens levende vægt. Logbøgerne er yderst nyttige til fordeling af fangster til fiskeriområder, beregning af fiskeriindsatsen og krydskontrol. For fartøjer med en længde på under 10 m skal medlemsstaterne overvåge fiskeriet på grundlag af stikprøveundersøgelser.

Salgsnotaer fremsendes til de instanser, der er ansvarlige for den første markedsføring af fisken (fartøjets repræsentant eller auktionsmyndighederne). Salgsnotaerne indeholder oplysninger om mængden af hver af de landede arter, den form, de præsenteres i, og værdien af hvert enkelt produkt samt oplysninger om det pågældende fartøj. I de fleste tilfælde er disse data begrænset til arter, der er omfattet af forvaltningen af fangstkvoter. Tidligere blev skøn over fiskeriet udelukkende foretaget på grundlag af oplysninger fra eksperter.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009).

2.2. Dataindsamlingssystemer i medlemsstaterne og i EFTA-landene

Belgien — Belgiske fartøjer driver udelukkende fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (område 27), hovedsagelig i Nordsøen (IVb og IVc) og den østlige del af Kanalen (VIId). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer). Første salg skal foregå via de tre vigtigste auktioner (Zeebrugge, Oostende og Nieuwpoort), dog ikke for små fartøjer, som kan sælge til offentligheden i Oostende. Salgsnotaer sendes til kontoret for havfiskeri på landingsdagen.

Bulgarien — Bulgarske fartøjer driver fiskeri i Middelhavet og i Sortehavet (område 37), navnlig i underområde 37.4.2. Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer), som indsendes til det nationale agentur for fiskeri og akvakultur. Agenturet kræver, at salgsnotaer fra første salg fremsendes inden for 48 timer efter landingerne.

Cypern — Administrative data (logbøger) indsamles af fiskeriinspektoret for fartøjer med en længde overalt på 10 m og derover. Indsamling af fiskeridata og udarbejdelse af rapporter påhviler departementet for fiskeri og havforskning under ministeriet for landbrug, naturressourcer og miljø.

Danmark — Der anvendes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer), og dataene indsamles centralt af Fiskeridirektoratet. Første salg af fisk fra ikke-kommercielle fiskeres side er forbudt i Danmark, og alle købere ved første salg skal registreres hos Fiskeridirektoratet og fremsende salgsnotaer i elektronisk form eller på papir. Ca. 90 % af salgsnotaerne fremsendes elektronisk.

Tyskland — Tyske fartøjer driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav, det nordvestlige Atlanterhav og den østlige del af det centrale Atlanterhav samt i det sydøstlige Stillehav (område 27, 21, 34 og 87). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer). De fremsendes til forbundsagenturet for landbrug og fødevarer via producentsammenslutninger og delstatsmyndigheder.

Estland — Estiske fartøjer driver fiskeri i det nordlige Atlanterhav (område 21), det nordøstlige Atlanterhav (område 27 - Østersøen) og indre farvande (05). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser, salgsnotaer og omladnings- og transportdokumenter). Ifølge den estiske lovgivning udfyldes en logbog for "kystfiskeri" for fartøjer med en længde overalt på under 12 m. Estland kræver papirkopier af dokumentation to gange om måneden for data, der fremsendes elektronisk. De første købere af fisk skal fremsende salgsnotaer elektronisk til myndighederne (landbrugsministeriet – erhvervsfiskeri), og flere private virksomheder har også valgt denne løsning.

Irland — Irske fartøjer fisker i det nordøstlige Atlanterhav (område 27). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser, salgsnotaer og skaldyr fiskeres dokumenter). Data indsamles i havnene af den irske fiskeribeskyttelsesmyndighed (Sea Fisheries Protection Authority). Irland rapporterer om omfattende ændringer i landets indsamlingssystemer, der tjener til at fremme elektronisk dataindsamling i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Grækenland — Græske fartøjer fisker i det nordøstlige Atlanterhav, den centrale del af det østlige Atlanterhav og i Middelhavet (område 27, 34 og 37) og registrerer oplysninger på grundlag af statistiske undersøgelser. For oversøisk fiskeri anvendes optællinger, og for hav- og kystfiskeri i område 37 anvendes stikprøveundersøgelser. Undersøgelserne udføres af landets statistiske kontor. For "oversøisk fiskeri" fra græskflagede fartøjer foretages en fuldstændig optælling. For hav- og kystfiskeri ligger svarprocenten på kun 50, og der bruges en stikprøvemethode til beregning af de manglende tal.

Spanien — Spanien har et stort og varieret fiskeri, og en række forskellige organer har ansvaret for dataindsamling og datakvalitet. Dataindsamling udføres i første omgang af de regionale myndigheder og samles derpå centralt. Der er syv forskellige administrative datakilder til bearbejdning af landingsdata, herunder logbøger, salgsnotaer, overtagelseserklæringer, landingsopgørelser og oplysninger fra producentsammenslutninger. Disse kilder integreres i en database for både fangster og landinger.

Frankrig — Det primære ansvar for dataindberetning og datakvalitet påhviler kontoret for fiskeri og akvakultur, som hører under ministeriet for økologi, bæredygtig udvikling og energi. Data om det vigtige fiskeri efter tropisk tunfisk indberettes af instituttet for forskning og udvikling. Franske fartøjer fisker først og fremmest i det nordøstlige Atlanterhav, Middelhavet og Det Indiske Ocean. Fiskeriet i Atlanterhavet dækkes fyldestgørende gennem administrative kilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer). For områder, hvor de administrative data er mindre pålidelige, især Middelhavet, suppleres disse kilder med stikprøveundersøgelser. Frankrig har investeret betydeligt i modernisering og forbedring af dataindsamlingssystemet for fiskeri.

Italien — Italien fisker i område 37. Der er i øjeblikket vanskeligheder vedrørende dataindsamlingen for område 34 og 51. Der gennemføres stikprøveundersøgelser for område 37 (og optællinger er anvendt for de andre områder). Logbøger anvendes kun til indsamling af data om fangst af almindelig tun, og ministeriet for landbrug, fødevarer og skovbrug står for indsamlingen af dataene. Det nationale statistikkontor indsamler data for område 34 og 51, og instituttet for økonomisk forskning for fiskeri og akvakultur tager sig af område 37. Statistikkontoret har ansvaret for koordineringen af indberetningen til Eurostat. Italien har et stort antal små fartøjer (længde overalt på under 12 m). Ca. 99 % af fartøjerne fisker i kystfarvandene omkring den italienske halvø. Ca. to tredjedele af disse fartøjer er små og anvender passive redskaber. Dataindsamlingen er baseret på multivariate stikprøveundersøgelser, hvor den pågældende population er opdelt efter område, fartøjernes størrelse og anvendte redskaber. Med denne undersøgelsesmetode er tolerancegrænsen for stikprøvefejl på 3,5 %. Fejl i form af manglende svar afdækkes og behandles også gennem udvælgelse af stikprøver. Et lille antal fartøjer (omkring 10), der fisker i område 34 og 51 udfylder et spørgeskema, men grundet den lave besvarelsesprocent fra spørgeskemaerne, vil metoden til indsamling af data for disse områder blive revideret (anvendelse af administrative data). I øjeblikket er det ikke muligt at levere data for disse områder.

Letland — Lettiske fartøjer fisker i den nordvestlige del af Atlanterhavet, i område 27 (underafsnit Ia, IIa, IIIa-d, XIVa-b, osv.), 21 (underafsnit 3L, 3M, 3K, 1F, osv.) og 34 (1.13, 1.31, 1.32, osv.). Fiskeridepartementet under landbrugsministeriet har det primære ansvar for datafremsendelse, mens andre institutioner har ansvaret for dataindsamlingen. Disse omfatter statens miljøtjeneste under ministeriet for miljøbeskyttelse og regionaludvikling, instituttet for fødevarer sikkerhed, dyresundhed og miljø (under landbrugsministeriet) og det centrale statistikkontor (under økonomiministeriet). Der benyttes administrative datakilder — logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser. I Letland er der krav om central registrering og treårlig godkendelse af opkøbere af fisk. Opkøbere af fisk skal indgive elektroniske salgsnotaer (eller papirkopier) senest 48 timer efter salgets afslutning.

Litauen — Litauen fisker i det nordøstlige og nordvestlige Atlanterhav, den østlige del af det centrale Atlanterhav og den sydlige del af Stillehavet. Fiskeridepartementet under landbrugsministeriet står for dataindsamling og -behandling. De primære datakilder er logbøger og landingsopgørelser. Litauen har ifølge sin rapport et integreret automatisk system til behandling og validering af fangst- og landingsdata.

Malta — Maltas direktorat for fiskerikontrol under ministeriet for ressourcer og landdistriktsanliggender står for dataindsamling, som videresendes til Eurostat af landets statistiske kontor (Agricultural and Fisheries Statistics Unit). De maltesiske fartøjer fisker i Middelhavet (område 37, underområde 15). Der anvendes optælling ved fartøjer med en længde på over 10 m ved at anvende data fra logbøger og afregningsbilag.

Nederlandene — Nederlandske fartøjer driver fiskeri i områder i det nordøstlige og østlige centrale Atlanterhav og i det sydøstlige Stillehav (område 27, 34 og 87). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser, omladnings- og transportdokumenter og salgsnotaer). Økonomiministeriet indsamler dataene, og statistikkontoret fremsender dem til Eurostat. I Nederlandene reguleres salget af fisk gennem godkendte salgssteder via producentsammenslutninger. Elektroniske salgsnotaer fremsendes senest 48 timer efter salget.

Polen — Ifølge rapporten er de vigtigste informationskilder logbøger og salgsnotaer. Ansvar for dataindsamling og -fremsendelse ligger hos fiskeridepartementet under ministeriet for landbrug og landdistriktsudvikling.

Portugal — Portugals generaldirektorat for naturressourcer, sikkerhed og maritime tjenester står for fremsendelse af statistiske data til Eurostat. Portugal har en stor og varieret flåde med forskellige træk alt efter fangstområde. Flåden er især præget af små, åbne træbåde til ikke-industrielt fiskeri. De vigtigste områder er det nordøstlige og vestlige Atlanterhav og det østlige centrale Atlanterhav. Der foregår endvidere et betydeligt langlinefiskeri i Atlanterhavet og Det Indiske Ocean, især af sværdfisk (og også blåhaj i Det Indiske Ocean). Som datakilder benyttes især logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer. Fersk eller kølet fisk skal sælges gennem regulerede markeder, og der udfyldes salgsnotaer for dem. For fisk, der er forarbejdet til søs, udledes gennemsnitspriserne af landingsopgørelserne.

Rumænien — Rumænien fisker i den eksklusive økonomiske zone i Sortehavet (område 37). Der benyttes administrative datakilder — logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser. Dokumenterne indsamles af regionale inspektører under agenturet for fiskeri og akvakultur. Agenturet bearbejder disse data med henblik på indberetning til Eurostat.

Slovenien — Ansvar for dataindsamling og -indberetning ligger hos ministeriet for landbrug og miljø, fiskeriforskningsinstituttet og det statistiske kontor. Den slovenske flåde fisker i det nordlige Adriaterhav (område 37). Datakilderne er mestendels administrative. Alle fartøjer skal udfylde logbøger, således at dækningen af flådens fangster er fuldstændig. Oplysninger om priser dækkes gennem salgsnotaer og spørgeskemaer. Ved hjælp af denne metode dækkede oplysningerne om prisen størstedelen af landingerne (mængdemæssigt) med undtagelse af landinger af små mængder fisk (under 50 kg), som blev solgt til privat forbrug, og for hvilket der ikke skal udstedes salgsnotaer.

Finland — Det primære ansvar for dataindsamling, -fremsendelse og -kvalitet ligger hos det finske forskningsinstitut for jagt og fiskeri. Registrene føres i ministeriet for landbrug og skovbrug. Finske fartøjer fisker udelukkende i Østersøen. Datakilderne omfatter en variant af EU-logbogen for fartøjer over 10 m. Førstegangssalg af kvoterede arter er reguleret og skal anmeldes senest 48 timer efter landing. Oplysninger om salg af ikke-kvoterede arter suppleres med en undersøgelse af de største fiskegrossister.

Sverige — Ansvar for dataindsamling og -fremsendelse ligger hos det svenske agentur for forvaltning af hav og vand. Datakilderne er administrative og omfatter logbøger, salgsnotaer, landingsopgørelser og, for kystflåden, månedlige (eller endog daglige) journaler. Logbøger for fiskerifartøjer med en længde på mere end 12 m fremsendes elektronisk via ERS-systemet, og mindre fartøjer benytter logbøger i papirformat. Salgsnotaer indsamles centralt, enten

elektronisk eller på papir, og kystfiskere har mulighed for at fremsende kystfiskerijournaler elektronisk via en sikker webgrænseflade.

Det Forenede Kongerige — Fangster fra det nordøstlige Atlanterhav (område 27) er de væsentligste for landet. Der er en betydelig kystfiskeriflåde, der hovedsagelig fisker efter ikke-kvoterede arter, men som tager en anelig andel af visse kvoterede bestande. Det Forenede Kongerige har også en lille flåde, der fisker i fjerne farvande og er registreret i Det Forenede Kongerige, men som har sæde og drives i udlandet. Fiskeriinspektoraterne i England, Skotland, Wales og Nordirland står for indsamling af data. Dataene bearbejdes og fremsendes til Eurostat af havforvaltningsorganisationen (Marine Management Organisation), et ikke-ministerielt offentligt forvaltningsorgan, som er oprettet og bemyndiget i henhold til loven om adgang til have og kyster af 2009. Administrative data (logbøger, salgsnotaer og landingserklæringer) fremsendes for flåden over 10 m.

Island — De islandske fartøjer fisker hovedsagelig i det nordøstlige Atlanterhav, men også, dog i mindre grad, i det nordvestlige og sydlige Atlanterhav. Der er ikke grundlæggende forskelle i metoderne til behandling af fangst- og landingsstatistikker i forhold til EU-medlemsstaterne. Dataene udledes af logbøger. Island har også strenge regler om første salg, og alle landinger skal finde sted i udpegede havne og skal vejes på certificerede vægte. Både opkøbere og forarbejdningsvirksomheder skal indgive rapporter. Ansvar for dataindsamling samt fremsendelse af disse til Eurostat ligger hos Islands fiskeridirektorat og statistikkontor. Datakilderne for de to organer er de samme, men der kan opstå afvigelser, hvis fiskeridirektoratet fremsender data direkte fra realtidsdatabasen, som kan ændres løbende.

Norge — De norske fartøjer fisker i det nordøstlige Atlanterhav (område 27), det nordvestlige Atlanterhav (område 21) og i Antarktis (område 48 og 88). Det norske fiskeridirektorat står for indsamling af fiskeridata. Der benyttes administrative datakilder, herunder logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer. De elektroniske logbogsdata, som fremsendes dagligt og opbevares hos fiskeridirektoratet, omfatter fangstoplysninger fra alle fiskerfartøjer med en længde på 15 m og derover. Fartøjer med en længde på 12 til 15 m, der fisker i ICES-afsnit IIIa, har fremsendt logbøger siden begyndelsen af januar 2013. Data fra landinger og salgsnotaer indsamles gennem seks forskellige salgssammenslutninger og sendes regelmæssigt til fiskeridirektoratet ad elektronisk vej. Efter norsk lovgivning skal norske og udenlandske fiskeres første salg foregå gennem fiskernes salgssammenslutninger. Salgsnotaerne omfatter både data om norske fartøjers landinger i Norge og i udenlandske havne og om udenlandske fartøjers landinger i Norge. Som foreskrevet i norsk lovgivning omfatter hver salgsnota oplysninger om fartøjer, fiskere, købere, arter, produkttype, fiskeriområde, fiskeredskaber, mængde og værdi. Yderligere oplysninger om landingssted, fangstretsens start- og slutdato samt landingsdato skal også angives på salgsnotaen. Andre oplysninger om opbevaring og anvendelse angives med henblik på både statistik og administration. Norge fremsender data vedrørende udenlandske fiskeres landinger i Norge til deres flagstater i henhold til kontrolaftaler.

2.3. Datakvalitet

Metoderne for indsamling af fiskeridata er relativt ensartede i Europa. Statistikkernes pålidelighed afhænger af:

- nøjagtigheden af de dokumenter, som fiskerisektoren fremsender til de nationale myndigheder
- medlemsstaternes kvalitetskontrol.

Mange medlemsstater meddeler, at de allerede benytter sig af elektroniske metoder til udførelse af krydskontrol af data fra administrative kilder. De forskellige datakilder, som f.eks. fartøjsovervågningssystemet og inspektioner om bord og i havne, sikrer sammenhæng i de data, der registreres i logbøger, landingsopgørelser, omladningserklæringer og salgsnotaer. Disse datakilder svarer til en optælling af de nødvendige data, og der er ingen statistiske stikprøver for fartøjer på 10 m eller derunder. Der kompenseres for huller i datadækningen ved hjælp af statistiske undersøgelser, som kan dække alt fiskeriet eller en del heraf.

Der er strenge regler vedrørende fristerne for indgivelse af salgsnotaer, logbøger og landingsopgørelser, og disse overholdes i de fleste af de tilfælde, hvor landingerne finder sted på den pågældende medlemsstats territorium. I særlige tilfælde, hvor data fremsendes elektronisk, opdateres dataene dagligt.

Medlemsstaterne melder ofte om problemer med forsinkelser i modtagelsen af salgsnotaer fra fartøjer, som har landet fisk i en anden medlemsstat eller i et tredjeland. Forsinkelser i fremsendelsen af data kan føre til afvigelser mellem angiveligt identiske oplysninger, der sendes til Eurostat og til andre tjenestegrene i Kommissionen (GD MARE) til brug for kvoteovervågning. Dette skyldes hovedsageligt, at medlemsstaterne til stadighed opdaterer dataene. Forskelle i indberetningsfristerne bidrager også til disse statistiske afvigelser.

Medlemsstaterne søger at sidde inde med fuldstændige oplysninger så tæt som muligt på fangstårets afslutning, men databaserne holdes alligevel åbne for rettelser, selv om der generelt kun foretages få opdateringer seks måneder efter referenceåret.

Indførelsen af it-systemer har fjernet mange af de problemer, medlemsstaterne har oplevet i forbindelse med registrering af fiskeristatistik. Der er opnået en høj grad af pålidelighed, særlig hvad angår kvoterede arter. Det skal bemærkes, at der stadig er behov for yderligere forbedringer, for så vidt angår indsamling af data vedrørende landing af ikke-kvoterede arter.

De fleste medlemsstater overholder kravene til dataenes dækning, pålidelighed og aktualitet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1382/91 af 21. maj 1991² og Rådets forordning (EØF) nr. 2104/93 af 22. juli 1993³ vedrørende mængden af og gennemsnitsprisen for de fiskevarer, som EU- og EØS-fartøjer lander på deres område. Disse oplysninger skal fremsendes inden for seks måneder efter udgangen af referenceåret.

Nogle medlemsstater, som f.eks. Bulgarien, Danmark, Finland, Italien, Malta, Polen, Slovenien og Spanien meddelte, at når prisoplysninger manglede, blev priserne anslået på grundlag af gennemsnitsprisen for arten. For at undgå denne situation fremover har Irland vejledende priser for hver art for at mindske omfanget af de fejl, der forekommer, når fiskekøberne foretager indtastninger i systemet. Estland har håndteret problemet med direkte kommunikation fra sag til sag. I Det Forenede Kongerige ledsages salgsnotaer af andre datakilder, når disse er tilgængelige (hvilket vil sige, at fartøjer, der driver skaldyrsfiskeri, skal udfylde journaler og fremsende dem til myndighederne). Disse yderligere kilder anvendes sammen med landingsdataene til at levere fuldstændige fiskeridata.

I den seneste overensstemmelsesvurdering fra Eurostat blev der for Grækenlands vedkommende konstateret manglende efterlevelse. Grækenland har dog meddelt, at den nuværende situation vil blive korrigeret senest i begyndelsen af 2014. Tyskland fremsendte sine data relativt sent, og landingsdataene var ufuldstændige. Direktøren for regional- og

² Rådets forordning (EØF) nr. 1382/1991 af 21. maj 1991 om fremsendelse af data vedrørende landinger af fiskerivarer i medlemsstaterne (EFT L 133 af 28.5.1991).

³ Rådets forordning (EØF) nr. 2104/93 af 22. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 1382/91 om fremsendelse af data vedrørende landinger af fiskerivarer i medlemsstaterne.

sektorstatistik fremsendte derfor en officiel skrivelse med anmodning om at undgå disse problemer fremover.

Polen, Rumænien og Irland overholder bestemmelserne, men svarer ikke i tide på de valideringskontroller, som Eurostat gennemfører for at overvåge datakvaliteten.

3. KONKLUSIONER

De data, der fremsendes til Eurostat, er for størstedelens vedkommende indsamlet i henhold til de procedurer, der er indført med henblik på kontrol og håndhævelse. Medlemsstaterne beretter ikke om nævneværdige metodologiske forskelle, hvad angår de oplysninger, der sendes til Kommissionens tjenestegrene. Anvendelsen af administrative data til statistiske formål begrænser ekstraomkostningerne for fiskeriindustrien.

Gennem krydskontrol som led i overvågningsaktiviteterne kan der skabes større tillid til datakvaliteten. Den voksende brug af elektroniske dataindsamlingsmetoder har både forbedret oplysningernes aktualitet og nøjagtighed. Mange medlemsstater er i færd med at implementere systemer, der er i tråd med de ændrede EU-krav.

I den tidligere rapport (fra 2010), meldte nogle medlemsstater om problemer vedrørende anvendelsen af de omregningskoefficienter, som varierede fra medlemsstat til medlemsstat. Dette problem blev løst med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011⁴, i hvilken der i bilag XIII, XIV og XV er fastsat alle koefficienter til omregning af lagret eller forarbejdet fisks vægt til levende vægt. Disse omregningskoefficienter bør gælde for fiskevarer om bord, eller som omlades eller landes af EU-fiskerfartøjer. For de resterende arter/præsentationer, som ikke er dækket af forordningen, anvendes nationale omregningskoefficienter.

For at opnå omkostningseffektivitet er følgende faktorer relevante:

- minimering af den byrde, der pålægges dataleverandørerne, ved at harmonisere formaterne og planlægningsfristerne samt at øge udvekslingen af dataudvekslingen og -tilgængeligheden
- samordning af dataindsamlingen med Kommissionens andre tjenestegrene
- samordning af udviklingen af dataindsamlingsinstrumenter for at gøre det lettere at udføre krydskontroller af god kvalitet mellem forskellige kilder og databaser.

Ovennævnte vil bidrage til en optimal udnyttelse af alle tilgængelige administrative kilder i fiskerisektoren, særlig de kilder der er baseret på overvågning og kontrol, og som er almindeligt anvendt i alle medlemsstater. Disse kilder udgør en fuldstændig optælling og omfatter ingen statistiske stikprøver. Udover ovennævnte kan huller i datadækningen lukkes ved hjælp af statistiske ad-hoc-undersøgelser, f.eks. af beskæftigelsestal.

Det blev bemærket, at der var problemer med indsamlingen af detaljerede og nøjagtige data for ikke-industrielle fartøjer grundet det store antal fartøjer og landingssteder. Denne form for flåde driver fiskeri, som varierer betydeligt fra sæson til sæson. Desuden gør manglen på et fartøjsovervågningssystem eller logbøger det vanskeligt at kontrollere disse landinger.

Nedsættelsen af frekvensen af kvalitetsrapporter letter arbejdsbyrden for medlemsstaterne. Dataene er fortsat en værdifuld informationskilde, der kan tjene som grundlag for

⁴ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

udarbejdelsen af politik og markedsforvaltning inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.

De fleste medlemsstater har oprettet deres egne systemer til krydskontrol og advarsel, som har bidraget til at undgå fejl i de data, der kommer fra de forskellige kilder, i overensstemmelse med det nye krav i kontrolforordningerne. I denne sammenhæng er der behov for yderligere samarbejde med GD MARE og Eurostat vedrørende udvekslingen af synspunkter og erfaring med datavalidering og -udveksling med henblik på at mindske medlemsstaternes dobbeltindberetning.

Det bør også bemærkes, at der er sket en forbedring af spørgeskemaernes fuldstændighed og aktualitet sammenlignet med tidligere rapporter. Imidlertid peges der i denne rapport også på, at der er behov for yderligere forbedringer for at øge kvaliteten af de statistiske landingsdata.

Eurostat planlægger at gennemgå sin rapport om spørgeskemaer vedrørende kvaliteten af landingsstatistikkerne med henblik på at indhente mere nøjagtige oplysninger om kvaliteten af de administrative kilder, som medlemsstaterne benytter. Det er også planlagt at yde mere teknisk bistand til de medlemsstater, der anmoder Eurostat herom.

Det skal også understreges, at Eurostat ikke har nogen kompetence til at overvåge de data, som indhentes i henhold til den fælles fiskeripolitik. Der overvejes konkrete foranstaltninger for at opnå bedre data, hvilket skal bidrage til at mindske den indberetningsbyrde, der påhviler medlemsstaterne, samt undgå dobbeltindberetning, og derigennem optimere anvendelsen af Kommissionens ressourcer. Gennemførelsen af førnævnte foranstaltninger kan bidrage til, at de statistiske data bliver anvendt mere omkostningseffektivt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EF) nr. 223/2009⁵ om europæiske statistikker.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009).